

Susan Donath:

Libor Svoboda

The work by Libor Svoboda is the evidentest work in the exhibition. The form, material and structure are side-specific and start a dialog between the viewer itself and the room all well. You begin to think about globalisation, history and roads and the dimension of transfer. Is it a possibility or a bane? What does it mean? In front of the work you are also lost, a kind of product and you start questioning yourself.

Miroslav Hašek

In the first view the works of Miroslav Hašek are quiet and shy. They are not big in size or colour but they are unbeatable in their kind of looking subsurface. "White cloths" are in his dimension much more than something White. Miroslav Hašek explores that kind of White. What can it be? What does it stand for? His pictures of father and son are in this context his strongest works in the exhibition because they concentrate the investigation of surface and show what is behind.

Jiří Kovanda:

Matěj Al-Ali

Některé práce Matěje Al-Aliho z minulých let mi připadaly více osobní a méně formální, nicméně i přesto musím říci, že jeho prezentace zde je velmi zdařilá, především formálně dotážená, zvláště pak objekt. U videa bych měl asi bez komentáře problém věc nějak uchopit, ale to může být pochopitelně i moje chyba. Autor napsal: „Každý krok je jiný a přitom všechny sledují stejný cíl“ – předvedená práce a i jiné jeho věci svědčí o tom, že autor ví, co chce, co ho zajímá, a má jasné nasměrování.

Petr Dub

Viděl jsem už řadu velmi pěkných a zdařilých prací Petra Duba, například letos v létě v Klatovech. I když tato věc vychází ze stejných principů, zdá se mi poněkud komplikovaná, hlavně oním rozpínáním do prostorové instalace, což prvotní záměr autora spíše zamlžuje. I vazba mezi původním zdrojem a konečnou podobou díla by mohla být zřetelnější (ale to zase může být můj problém). Chápu, že autorovi nestačí pouze forma, to něco mezi obrazem a objektem, mezi tvarem a beztvarostí (ono by se o taky asi brzo vyčerpalo), ale pro mě je to stále to, co mě zde nejvíc baví. Práce je to ale dobrá, jsem rád, že se zde někdo potýká s klasickým obrazem alespoň takto.

Miroslav Hašek

Obě části prezentace Miroslava Haška mi připadají zdařilé, zvláště pak instalace s prádlem ve větru, která je vlastně dosti jednoduchá, ale přitom působivá, určitě i kvalitním provedením. Šmírácké fotografie by třeba mohly být více šmírácké, více dotěrné, samozřejmě při zachování jejich jakési poněkud lyrické nálady, ale to už může být moje subjektivní projekce. I když mi autor vysvětloval smysl průhledných boxů, v nichž jsou některé fotografie instalovány, mohl bych je přesto postrádat. Nevím, jaký byl důvod pro oddělenou prezentaci autorových prací, ale dovedl bych si je představit i dohromady a bavilo by mě to.

Miroslav Podorský

Návody Miroslava Podorského jsou většinou vtipné a nápadité komentáře fungování současné umělecké scény, ze kterých je patrné, že autor má cit i porozumění pro to, co se právě odehrává. Jeho videa řadím mezi nejzdařilejší práce této přehlídky, i když třetí z nich (Jak dělat umění v kategorii tělo a identita) už, zdá se mi, postrádá jiskru prvních dvou. Samozřejmě nevím, proč přesně se autor uchyluje do této jakoby izolované pozice za ironickou bariérou, jakoby zároveň chtěl i nechtěl být součástí toho, co se zde děje. V tuto chvíli je to zábavné i poutavé, ale může to být i past, slepá ulička.

Blanka Svatošová

Pro mě osobně nejlepší práce této přehlídky (Třeba jsem měl zrovna náladu na něco velmi osobního, odhalujícího, trochu romantického i krásného!) Autorka v textu píše, že vyřadila obraz jako takový. Není to pravda, vizuální kvalita této věci je její nedílnou a důležitou součástí – alespoň pro mě. Je to vlastně – také – krásný abstraktní obraz. Pracovat s deníkovými záznamy samozřejmě není nic nového, ale našel jsem zde, i když jsem zdaleka nepřečetl vše, spoustu působivých momentů, s nimiž se mohu ztotožnit, které mě potěšily a přesvědčily o autorčině otevřenosti a přímosti.

Libor Svoboda

Instalace Libora Svobody je velkorysá a formálně působivá. Její obsah však – i přesto, že autora se pravděpodobně daná problematika vnitřně dotýká – je poněkud odtažitý a vyznívá neosobně. Jako problém ze společenské rubriky. Ale opakuji to už asi potřetí, může to být zase můj problém, mám raději umění „poetické“ než „politické“.

Jana Zhořová

Práce Jany Zhořové se mi jeví spíše jako jakési cvičení, byť zvládnuté. Postrádám nějaké hlubší zaujetí, hlubší sondu, autorka píše o situacích ze soukromého života, ale může to být soukromý život kohokoli, je to celkem bezbarvé. „My public home“ – to bych si představoval razantnější a jasnější, ve větším kontrastu, s větší osobní angažovaností. Je to dobré téma, ale v takovém případě by měl jít autor „s kůží na trh“.

Milena Dopitová

Cena EXIT 2009 je dalším důležitým projektem, který zviditelňuje, podporuje a důstojně prezentuje nejmladší uměleckou scénu. Letošní ročník instalovaný v galerii Emila Filly působí velkoryse a dává jednotlivým autorům dostatečný prostor. Úroveň jednotlivých prací byla vyrovnaná a nebylo snadné zvolit vítěze. Libor Svoboda byl nejvýše hodnocen v díle "Taking over" za ucelený projev a dotaženost celého projektu. Výrazná byla také práce Miroslava Podorského - " Jak dělat technologické umění". Pokusil se o jakýsi návod, schéma, scénář, jak uchopit a vytvořit umělecké dílo. Fotografie Miroslava Haška působí citlivou atmosférou. Motiv prádla ve větru zachycuje jedinečnost okamžiku. Objekt a videoprojekce Matěje Al- Aliho jsou oslavou jednoduchých pracovních činností, které by neměly zůstat bez povšimnutí. Škoda, že u Tomáše Moravce nebylo možné zrealizovat původní projekt létající vzducholodě. Téma Blanky Svatošové otevírá a zpochybňuje prostor času v projektu nazvaném " Život je příliš zajímavý na to, aby se na všechno zapomnělo ". Všem autorům přeji hodně úspěchů a těším se na jejich další prezentace.

Pavel Kopřiva

Cena studentů uměleckých škol Exit je významným počinem, zvláště v době, která přeje neustálému a všudypřítomnému poměřování. Studenti mohou své dílo porovnat s kolegy pracujícími s podobnými médii a idejemi. Vystavením díla ve finále EXIT získají oficiální test toho jak se podobají nebo naopak odlišují od svých vrstevníků.

Podobnost nebo odlišnost je pak většinou mírou úspěchu a slouží studentům k revizi jak myšlení, tak také k revizi způsobu realizace zamýšlené myšlenky.

V letošním ročníku se sešla hodnotná díla, avšak někde jsem viděl rozpory mezi záměrem a realizací (Moravec), stereotyp vlastní zkušenosti s výtvarnou formou (Svatošová). Na dvou dílech mi chyběla jasná cesta k výsledku (Dub, Hašek), jinde hlubší ponor a zpracování kritizované oblasti (Podorský), Lépe zvládnuté detaily a umístění by dílo popostrčily ještě dál. (Svoboda) Ve dvou projektech složitost technologie ani práce s formou nebylo možné přičíst dílům k dobru (Zhořová, Ali).

Porota je vždy v těžké pozici, kdy musí určit pořadí v situaci bez jasných kritérií. Letošní EXIT má vítěze, ale nikdo nebyl poražen, protože zkušenost je pro umělce a zvláště začínajícího, dle mého názoru, nejcennější.

František Kowolowski

1. Matěj Al-Ali

Tato práce nabízela interaktivní přístup k uměleckému dílu. Koncept práce, opakovaného pohybu, opakování, mechanického sdělení či interakce byl volen dosti tezoovitě, vizuální stránka neodpovídala zamýšlenému obsahu.

2. Petr Dub

Prostorová instalace Petra Duba měla velice širokou škálu interpretačních polí. Možná až příliš komplikovaný kontrast mezi konceptem a formou vypovídal spíše o snaze vyprázdnit obsah a použité vizuální kódy.

3. Miroslav Hašek

Miroslav Hašek pracuje velice přesvědčivě s modelem „zastaveného času“ ve svých fotografiích. Tyto objekty-fotografie měly silnou vizuální i koncepční stránku. Relativizace duálních vztahů subjektu a objektu atd. přesně rezonovala s volenou fotografickou formou. Fotografie možná zbytečně reprezentovaly snahu po přesahu do objektu či instalace. Představená instalace byla již jenom jako appendix, nepůsobila uceleně. Až příliš odkazovala na estetiku 60. let 20. století.

4. Tomáš Moravec

Autor prezentoval změněný původní projekt. Tato situace vyzněla spíše do prázdna. Pracovala s veřejným prostorem a ukazovala mezní stav - „mezi“ pomocí nadsázky. Škoda jen, že kontext byl zbytečně marginalizován.

5. Miroslav Podorský

Zajímavé téma autor neudržel vždy v hutné a kondenzované podobě. Videá tím jednoznačně vyprazdňoval jak po obsahové, tak i po vizuální stránce. Bylo zajímavé sledovat ironickou podobu jednotlivých videí.

6. Blanka Svatošová

Textové záznamy události mapující paměť a záznamy autorky. Vrstvená textová vizuální stránka je až příliš svazovaná rozhraním obdélníku, odkazujícímu ke komponování obrazu.

7. Libor Svoboda

Autor prezentoval vyspělou práci v rámci kontextu zvoleného tématu. Problematická se mi jevila práce s galerijním prostorem, která byla až příliš „odevzdaná“.

8. Jana Zhořová

Tyto videopráce měly charakter interaktivní autenticity. Škoda jen, že zvuk kvůli technickým podmínkám neodpovídal záměru autorky.